

Köszönetnyilvánító levél

Balesetben való segítségnyújtás!

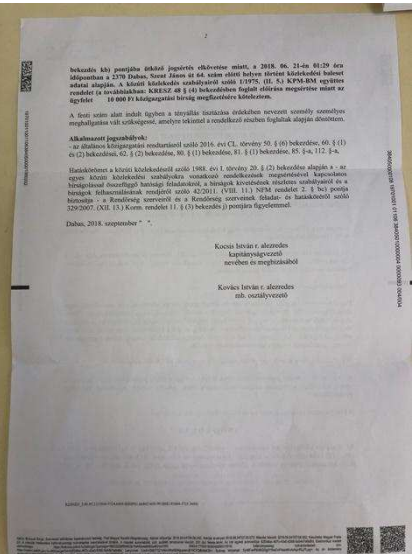
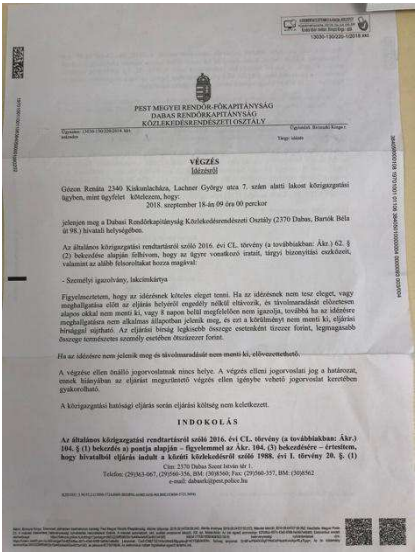
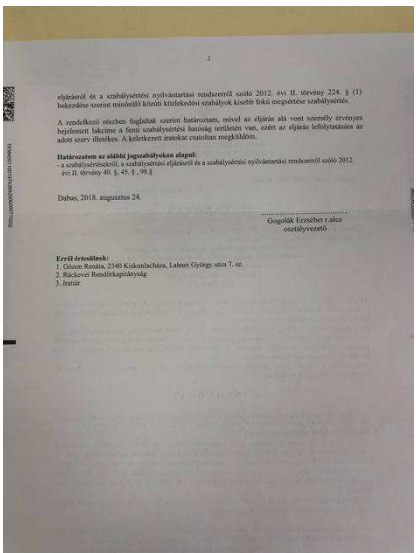
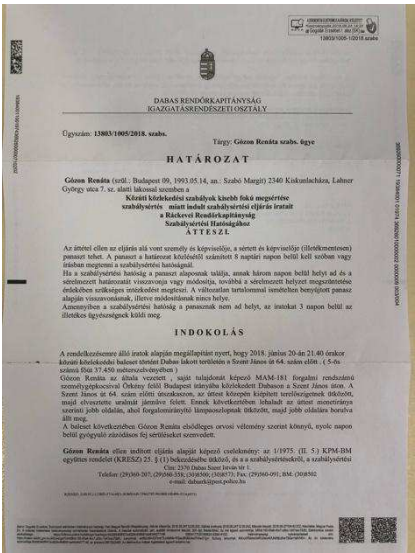
Gózon Renátának hívnak, 25 éves kiskunlacházi lakos vagyok, aki 2018.június 20-án Dabas-Sáriban közúti balesetet szenvedtem. Dabasról tartottam volna haza, mikor Dabas-Sáriban nem vettem észre a járda szigetét, ez által az autóm bal kereke ahogy felhajtott rá, az megdobta a gépjárművem, majd az árokba sodorta. A személyautóm a jobb oldalán fekve landolt az árokban.

Nagyon megijedtem, enyhén sokkos állapotba kerültem pár másodperc elteltével, amennyi idő alatt lezajlott a baleset. Nem használtam a biztonsági övet, így nem a vezető ülésben értem földet, hanem a jobb oldali ajtón belül. Ahogy lezajlott az esemény, kerestem a kiutat a járműből, hisz beborította az egész belső teret a fehér füstnek észlelt valami, ettől bepánikoltam egy kicsit, de ahogy sikerült megtalálnom a vezető oldali ajtót és kinyitottam, a segítség már ott állt felettem és kihúzott az autóból. Márkus Richárd nagyon sokat segített nekem aznap éjjel, nem csak kihúzott az autóból, de még a megégett kezemet is leápolta, bemászott az autóba, hogy levegye a gyújtást a motorról valamint a telefonoméért, hogy értesíthessem a balesetről a hozzátartozóimat. Rengeteget köszönhetek neki, észrevette a balesetet és nem ment el mellette, ahogyan az emberek többsége teszi, hanem egyből odarohant és mindent megtett, amit csak lehetett a segítségnyújtásban. Hálás vagyok neki mindezért, ritka jó érzés volt, hogy mellettem volt segítségnek, amíg a mentősök meg nem érkeztek!

Jelenleg még nem zárult le teljesen az ügy, eddig 2 papírt küldtek a rendőrségtől, az egyik papír arról szól, hogy áttették az ügyet a Ráckevei rendőrkapitányságra, a másik pedig, hogy Dabason meg kellett jelennem, hogy beismerjem a biztonsági öv használatának az elmulasztását, így vállalva a büntetést, ami ezzel jár. Ráckeven viszont még nem tudom, hogy hogy alakul majd az elbírálásom, de reménykedem a legjobbakban.

Sosem fogom elfelejteni ezt a napot és mindig hálás leszek a sok segítségért, amit kaptam! Ez a baleset nem csak egy törés az életemben, de remény is az emberek jólelkűségében, hiszen már biztos vagyok benne, hogy nem halt ki az emberség a kissé furcsa mai világban...!

Még egyszer nagyon szépen köszönöm a segítségnyújtást!

Üdvözlettel:

Gózon Renáta